

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund

Forslaget er en udmøntning af aftalen af 15. juni 2002 om kommunernes økonomi 2002.

Nogle kommuner har en udbygningsgrad eller en boligsammensætning, der med de gældende regler kan gøre det vanskeligt at skaffe et tilstrækkeligt antal egnede boliger til flygtninge på det lokale lejemarked. For disse kommuner kan køb af boliger med henblik på udlejning til flygtninge være en mulighed.

Som led i kommuneaftalen for 2002 blev det derfor aftalt, at der som for lejede boliger skal skabes mulighed for refusion af eventuelt lejetab i forbindelse med udlejning af kommunalt ejede boliger til flygtninge. Der skal samtidig tilskyndes til, at den enkelte kommune begrænser tabet mest muligt.

Den forrige regering fremsatte forslag herom den 24. oktober 2001 (som et led i L 46, Folketinget 2001-02, 1. samling), som imidlertid bortfaldt i forbindelse med folketingsvalgets udskrivelse.

Med dette lovforslag foreslås aftalen om kommunernes økonomi for 2002 derfor gennemført for så vidt angår den aftalte statsrefusion for kommunernes eventuelle lejetab.

På baggrund af overførslen af boligstøtteområdet fra det tidligere By- og Boligministerium til Socialministeriet foreslås herudover enkelte teknisk/administrative ændringer.

Lovforslagets indhold

Efter den gældende boligstøttelovs § 75, jf. § 71, refunderer staten kommunernes udgifter til betaling af leje for en bolig, der stilles til rådighed for kommunen til brug for flygtninge. Refusion ydes med 100 pct. af den betalte leje i perioden fra boligen er til rådighed og indtil udlejning sker.

Ved nærværende lovforslag foreslås en tilsvarende ordning for boliger, som kommunen ejer eller erhverver med henblik på udlejning til flygtninge. Det foreslås således, at staten refunderer kommunens løbende udgifter vedrørende boligen, hvis en kommune køber

en bolig med henblik på udlejning til flygtninge, eller hvis kommunen træffer beslutning om, at en bolig, der ejes af kommunen, fremover skal udlejes til flygtninge. Refusion gives til kommunens udgifter fra det tidspunkt, hvor boligen er til rådighed til udlejning, og indtil udlejning sker. For at tilskynde til at den enkelte kommune begrænser tabet mest muligt foreslås, at beløb, der refunderes, ikke kan overstige den normale leje for sædvanlige lejligheder af tilsvarende størrelse.

Finansstyrelsens administration af udbetaling af refusion for lejetab og istandsættelsesgaranti ved udlejning til flygtninge har hidtil været lovfæstet i modsætning til udbetaling af refusion efter boligstøtteloven i øvrigt. Ved nærværende lov forslag foreslås bestemmelsen herom ophævet, således at udbetaling af refusion på dette område administreres som på lovens øvrige områder.

Konsekvenser af lovforslaget

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det er forudsat at refusion for lejetab i kommunalt ejede boliger gives i samme omfang og efter de samme principper, som gælder for boliger lejet af kommunen. Det er tillige forudsat, at den leje, der refunderes, ikke overstiger den normale leje for sædvanlige lejligheder af tilsvarende størrelse.

På baggrund af oplysninger om antallet af opholdstilladelser samt Indenrigsministeriets evaluering af integrationsloven er det skønnet, at der årligt vil blive anvist omkring 500 flygtninge til kommunalt ejede boliger. Svarer det fremtidige lejetab i disse boliger til det lejetab, som staten allerede refunderer i private og almene boliger, skønnes det, at lovforslaget samlet set ikke medfører offentlige merudgifter. Staten får merudgifter på 0,5 mio. kr. årligt. Kommunerne får tilsvarende mindredgifter på 0,5 mio. kr., der reguleres over bloktilskuddet.

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for kommunerne.